

POSTANOWIENIE

21 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Załucki

na posiedzeniu niejawnym 21 listopada 2024 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa A. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki
komandytowej w W.
przeciwko D. M. i J. O.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej D. M.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z 6 lipca 2023 r., I AGa 203/21,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od pozwanego D. M. na rzecz powoda kwotę 2 700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia niniejszego postanowienia pozwanemu do dnia zapłaty.**

UZASADNIENIE

Pozwany D. M. złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 6 lipca 2023 r., wydanego w sprawie z powództwa A. sp. z o.o. s.k. z siedzibą w W. przeciwko skarżącemu i J. O. o zapłatę.

Pozwany uzasadnił wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jej oczywistą zasadnością, wynikającą z naruszenia art. 299 k.s.h., polegającego na wadliwym ustaleniu momentu, w którym pozwany powziął wiedzę o szkodzie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie wyjaśniano już wielokrotnie, że skarżący powinien wykazać przesłankę oczywistej zasadności, wskazując jedynie na argumenty mieszczące się w zakresie kognicji Sądu Najwyższego. Nie może więc powoływać się na wadliwość ustaleń faktycznych, ani opierać na innych faktach niż stanowiące podstawę rozstrzygnięcia. (zob. np. postanowienia SN z 11 stycznia 2022 r., II USK 384/21; z 22 grudnia 2021 r., II CSK 390/21; z 31 maja 2021 r., III CSK 152/20; z 13 maja 2021, III USK 103/21 oraz z 9 marca 2021 r., IV CSK 412/20).

Skarżący nie sprostął temu wymaganiu. Z art. 398³ oraz art. 398¹³ § 2 k.p.c. wynika bowiem niedopuszczalność podnoszenia na etapie postępowania przed Sądem Najwyższym zarzutów dotyczących ustaleń faktycznych i oceny dowodów. Ustalenie, w oparciu o materiał dowodowy uzupełniony w postępowaniu przed Sądem II instancji, konkretnej daty, począwszy od której poprzednik prawny powoda mógł powziąć wiedzę o tym, że nie zostanie zaspokojony należy niewątpliwie do sfery oceny dowodów. Skarżący podjął polemikę z ustaleniami poczynionymi przez Sąd Apelacyjny, co świadczy o niewykazaniu żadnej z przyczyn przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Dlatego Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania, o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zaś na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 i § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

[SOP]

r.g.

